

פרא Onager

בשנת 1968 הביאו אנשי רשות הטבע והגנים 11 פראים מאיראן. העדר שכן בחי בר יטבתה שבערבה, ובשנות ה-80 של המאה הקודמת הם הושבו בהדרגה לטבע כדי להשיב את הנוף התנ"כי של פעם. 14 זוגות פראים שוחררו באזור מכתש רמון ועין סהרונים, ולאט לאט הם התרבו. היום על פי הערכות יש בין 500 ל-600 פרטים באזור. אבל כעת, הצאצאים של אותם פראים - שהם אוכלי עשב - גורמים לנזקים

בנגב ופוגעים פגיעה קשה בכרמים של
החקלאים באזור.

ההשלכות של הריבוי המהיר של חמורי
הפרא בנגב הן מגוונות ומשמעותיות:

1. לחץ אקולוגי:

- פגיעה בצמחייה מקומית עקב רעייה
מוגברת

- תחרות עם בעלי חיים מקומיים על
משאבים כמו מזון ומים

- שינוי במבנה הקרקע ובתי הגידול

2. נזקים לחקלאות:

- אכילת יבולים בשדות חקלאיים

- הרס של מערכות השקיה

- עלויות גבוהות לחקלאים בהגנה על
שדותיהם

3. סכנות בטיחותיות:

- עלייה במספר תאונות הדרכים עקב התנגשויות עם חמורים
- סיכון לנהגים ונוסעים בכבישי הנגב

5. קונפליקטים עם האוכלוסייה המקומית:

- מתיחות עם הקהילה הבדואית עקב תחרות על משאבי מרעה
- כניסת חמורים ליישובים וגרימת נזק לרכוש

6. אתגרים ניהוליים:

- קושי בניהול ובקרה של אוכלוסייה גדולה ומתרבה
- עלויות גבוהות למדינה בטיפול בבעיה

7. דילמות אתיות:

- ויכוחים לגבי שיטות לצמצום האוכלוסייה (כמו המתה, עיקור)
- התנגשות בין ערכי שימור טבע לבין הצורך בשמירה על איזון אקולוגי

8. השפעה על התיירות:

- מצד אחד, החמורים מהווים אטרקציה תיירותית
- מצד שני, הנזק לסביבה עלול לפגוע בתיירות אקולוגית

9. שינוי בנוף:

- יצירת שבילים ונתיבים חדשים בשטח
- שינוי במראה הטבעי של הנגב

10. אתגרים מחקרניים:

- צורך במחקר מתמשך לניטור ההשפעות ארוכות הטווח
- פיתוח שיטות חדשות לניהול אוכלוסיות בר